Joi, 12 Noiembrie, 2026

†) Sf. Martiri și Mărturisitori Năsăudeni: Atanasie Todoran din Bichigiu, Vasile din Mocod, Grigorie din Zagra și Vasile din Telciu

Sf. Ier. Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei

Sf. Cuv. Nil Pustnicul

1 Tesaloniceni 4

18 Așadar, cu aceste cuvinte mângâiați-vă unii pe alții.

1 Tesaloniceni 5

1 Iar despre ani și despre vremi, fraților, nu aveți nevoie să vă scriem noi,

2 căci voi înșivă știți bine că precum un fur noaptea, așa vine ziua Domnului.

3 Atunci când vor zice: „Pace și așezare”[1], atunci fără de veste va veni peste ei pieirea precum durerea celei ce are în pântece; și scăpare nu vor avea.

4 Voi însă, fraților, nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un fur.

5 Fiindcă voi sunteți toți fii ai luminii și fii ai zilei; noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

6 Drept aceea, să nu dormim precum ceilalți, ci să priveghem și să fim treji asupră-ne[2].

7 Fiindcă cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8 Dar noi, cei ce suntem ai zilei, să fim treji asupră-ne, îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și iubirii, și drept coif având nădejdea mântuirii.

9 Că Dumnezeu nu ne-a rânduit spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10 Cel ce pentru noi a murit pentru ca noi – ori de veghem, ori de dormim[3] – împreună cu El să

[1] În sensul: Câtă pace avem și câtă siguranță!

[2] = Să fim într’o stare de permanent autocontrol; sobri; înfrânați; prevăzători.

[3] Aici „a dormi” are sensul de „a fi adormit” (întru Domnul). Dar poate fi și somnul natural în timpul căruia lu-

vieţuim.

Luca 11

47 Vai vouă!, că voi clădiţi mormintele profeţilor, dar părinţii voştri i-au ucis.

48 Deci voi sunteţi martori şi încuviinţaţi faptele părinţilor voştri; pentru că ei i-au ucis, iar voi le clădiţi mormintele!...

49 De aceea şi înţelepciunea lui Dumnezeu a zis: Voi trimite la ei profeţi şi apostoli; şi dintre ei vor ucide şi vor prigoni;

50 ca să se ceară de la neamul acesta sângele tuturor profeţilor care s'a vărsat de la întemeierea lumii,

51 de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, cel ce a pierit între altar şi templu. Adevăr vă spun: Se va cere de la neamul acesta!

52 Vai vouă, învăţătorilor de lege!, că aţi acaparat cheia cunoaşterii[4]; voi înşivă n'aţi intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-aţi împiedicat".

53 Ieşind El de acolo, cărturarii şi fariseii au început să-L urască cu înverşunare şi să-L facă să vorbească despre mai multe,

54 pândindu-L şi căutând să prindă ceva din gura Lui, ca să-I găsească vină.

Luca 12

1 Între timp, adunându-se mulţime de oameni – atât de mare încât se călcau unii pe alţii –, Iisus a început să le vorbească mai întâi ucenicilor Săi: „Feriţi-vă de aluatul fariseilor, care este făţărnicia;[5]

Tâlcuire

„Feriţi-vă de aluatul fariseilor, care este făţărnicia." Făţărnicia se deosebeşte prin aceea că face totul de ochii lumii. A face fapte bune în văzul altora încă nu e făţărnicie, fiindcă cele mai multe fapte bune pe care suntem datori a le săvârşi sunt în folosul aproapelui, deci trebuie

crează rugăciunea neîntreruptă (a minţii în inimă).

[4] Literal: aţi luat-o; aţi ridicat-o de la locul ei. Deţinând monopolul asupra interpretării legii şi, în acelaşi timp, interpretând-o fals, acest soi de cărturari sechestraseră accesul (atât pe al lor cât şi pe al altora) la cunoaşterea adevărului dumnezeiesc, singura cale ce duce spre mântuire.

[5] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată şi adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

făcute printre ei și în văzul lor. Deși mai bine fac cei ce se străduiesc să făptuiască totul în taină, lucrul acesta nu este totdeauna cu putință; ca atare, cei ce săvârșesc fapte bune în văzul lumii nu trebuie mustrați îndată pentru dorința de a fi văzuți. Ei pot dori fără fățărnicie să facă binele, iar faptele din afară sunt, negreșit, vădite. Fățărnicia începe din clipa în care apare hotărârea nu de a face binele, ci de a părea un om care face binele. Nici acest lucru nu e întotdeauna nelegiuit, fiindcă poate fi vorba de un gând fugar, de o clipă, ce e îndată băgat de seamă și alungat. Atunci însă când omul vrea să își clădească faimă de făcător de bine, aceasta este de-acum fățărnicie care pătrunde adânc în inimă; iar atunci când la toate acestea se va mai adăuga încă și țelul ascuns de a trage foloasele unei astfel de faime, e vorba de fățărnicie în toată puterea cuvântului. Așadar, fiecare să ia aminte la ceea ce Domnul cere de la noi atunci când poruncește: „Feriți-vă de aluatul fariseilor". Fă binele din dorința de a face bine, din conștiința că asta este voia lui Dumnezeu, întru slava lui Dumnezeu, iar despre ceea ce gândesc oamenii nu te îngriji – și vei scăpa de fățărnicie.[6]

[6] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.